

[Anders Poulsen]

len var indgået med, før man brød den pågældende aftale.

Hagen Hagensen (KF):

Det skal blot være ganske klart, at materialet til mødet tirsdag kl. 17 forelå ikke i løbet af dagen, det fremkom under mødet. Man måtte oven i købet bytte om på dagsordenen for at vente på, at det kom frem. Selv om vi skal være til rådighed for tinget, stort set når det skal være, så må man, når en klar aftale er indgået om, at det skal behandles i et møde onsdag, have lov til at disponere over sin tirsdag aften. Det havde jeg bl.a. gjort – i tillid til, at hr. Tastesten naturligvis overholdt en indgået aftale. Det gjorde han ikke. Han trumfede udvalgsbetænkningen igennem på et tidspunkt, hvor vi end ikke havde fået mulighed for at gennemlæse bilagene ordentligt. Det kunne man ikke gøre på den tid. Forholdet er det, at ministeren ikke havde givet fyldestgørende svar på det materiale, der var sendt over. Det er en klart utilfredstillende måde at arbejde på.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil bare sige, at selvfølgelig har jeg ikke brudt nogen aftale. Det er således, at jeg som formand for udvalget kan indkalde udvalget til møde på de tidspunkter, som jeg finder mest passende, og så er det udvalgets flertal, der afgør, hvorvidt en sag skal fremmes eller ej, for at man kan blive færdig.

Rahbæk Møller (SF):

Denne sag illustrerer de borgerlige partiers ganske umættelige grådighed. I den oprindelige form var der tale om en erhvervsstøtte- lov, men dog med en vis balance, selv om der langt fra var tale om en balance, som SF kunne tilslutte sig. I den form, hvori lovforslaget nu foreligger, er selv denne delvise, beskedne balance væk. Der er tale om en ren erhvervsstøtte- lov. Alligevel forsøger de borgerlige partier at presse citronen yderligere.

Sagen er den, at de gerne vil have afskrivningerne – det, man kan trække fra – indekseret, dvs. pumpet op af inflationen, men de vil ikke drage den logiske konklusion, at så må genvundne afskrivninger – det, man skal lægge til – naturligvis også indekseres. Jeg må konstatere, at regeringen indlysende er

villig til at sælge ud et meget langt stykke, men at den dog sætter en grænse et sted. Derimod er der absolut ingen grænse for højrepartiernes umættelige grådighed på de besiddendes vegne.

Socialistisk folkeparti vil stemme imod dette lovforslag. Selv om det altså ikke kan tilfredsstille de borgerliges grådighed, er der tale om en renlivet erhvervsstøtte- lov, som vi langt fra kan støtte.

Glistrup (FP):

Statsministerens forestillingsverden er som bekendt særdeles begrænset. Stort set indskrænker han sig til at gentage og gentage nogle meget overfladiske flokler, som ikke har noget at gøre med sammenhængene i den økonomiske alvor, vi står i, særdeles stereotyp. Men imellem det må der selvfølgelig også komme noget, der er rigtigt, og en af de ting, der er rigtige i disse faste, stadigt gentagne udtalelser fra statsministeren, er, at han taler om de 7 magre år, med en bibelallusion, altså med andre ord de år, hvor statsministeren har siddet som statsminister. Det er fuldstændig rigtigt, at den politik, som den nuværende regering i de sidste 7 år har stået i spidsen for, har ført os ud i 7 magre år. Den har ført til den ene katastrofe efter den anden, hvoraf en af de alvorligste er det drastiske fald, som erhvervsinvesteringerne i det land har været igennem i de senere år.

Så sent som i det oplæg fra formandskabet til det økonomiske råd, som vist skal diskuteres her engang på tirsdag, findes der nye statistiske oplysninger, som bekræfter dette. Jeg henviser til rådets formandskabs oplæg, kapitel 3, side 11–15. Heraf fremgår, hvordan dansk konkurrenceevne på det helt, helt afgørende punkt, der hedder erhvervsinvesteringer, svækkes – både absolut og i forhold til, hvordan det går i vores konkurrentlande.

Dette er årsagen til, at vore børnebørn kan komme til at leve i en gældsslavetilværelse, at vi ikke kan komme til at have anstændige sociale og sundhedsmæssige tilstande i dette land. Derfor er det så uhyre vigtigt, at alt, hvad der kan gavne erhvervsinvesteringerne, virkelig bliver fremmet. Det er sagen, og det er den afgørende sag. Den skal fremmes. Om så formanden for skatteudvalget vil have møde kl. 5 om eftermiddagen eller kl. 5 om morgenen, så skal de